Ascaris Lumbricoides

Suolet ry:n jäsenlehti, syksy 2013

Suomalaiset Eläinlääketieteen Opiskelijat ry:n hallitus ja toimikunnat kaudella 2013-2014

Hallitus:

Puheenjohtaja
Ida Hirsjärvi, puheenjohtaja@suolet.fi

Varapuheenjohtaja
Anniina Salo, varapuheenjohtaja@suolet.fi

Sihteeri
Nina Höglund, sihteeri@suolet.fi

Rahastonhoitaja
Olli Saalasti, rahastonhoitaja@suolet.fi

Tiedottaja
Martta Niittynen, tiedottaja@suolet.fi

Jäsenvastaava
Ilona Viitaniemi, jasenvastaava@suolet.fi

Tapahtumavastaava
Noora Jantunen, tapahtumavastaava@suolet.fi

Toimikunnat:

Koiratoimikunta:
Anniina Salo
koiraharrastetoimikunta@suolet.fi

Juhlatoimikunta:
Maria Nuorttila
juhlatoimikunta@suolet.fi

Kulttuuri- ja vapaa-ajan toimikunta:
Sanna Engström
kulttuuritoimikunta@suolet.fi

Liikuntatoimikunta:
Martta Niittynen
liikunta@suolet.fi

IT-toimikunta:
Ville Kopra
it@suolet.fi

Tekstiilitoimikunta:
Johanna Marttinen
tekstiilit@suolet.fi

Toimitus:
Roosa Hentunen
toimitus@suolet.fi

Huonevastaava:
Veera Strömmer
huonevastaava@suolet.fi

Kannen kuva: Roosa Hentunen

SISÄLTÖ

Puheenjohtajalta: Tieto lisää tuskaa...

Toimituksen palsta: Apua, kohta on joulu!

Suolten hallitus esittäytyy

Toimikunnat esittäytyvät

Eläimellistä menoa Kööpenhaminassa

Fuksit esittäytyvät

Yritysesittely: Vetcare

Vetcare - Suolet yhteistyö

Suolten hyväntekeväisyys-Match show keväällä 2013

Missä olet nyt Hertta Pirkkalainen?

Puheenjohtajalta

Tieto lisää tuskaa…

…tuska tiedonjanoa, tiedonjano unettomien öiden määrää kirjapinon keskellä ja jälleen huomaa hankkineensa lisää sitä oravanpyörään mukaansatempaavaa tietoa. Syksy on saapunut Tartoon ja tuonut mukanaan suolinkais-merkkiset muuttolinnut pohjoisesta. Opinnot kohti unelma-ammattia ovat jälleen vuoden pidemmällä ja kesän harjoittelut ovat varmasti nostaneet opiskeluintoa entistäkin korkeammalle.

Meillä jokaisella on omat tavoitteemme ja odotuksemme tulevaisuudesta, opinnoissa menestymisestä ja tiedon omaksumisesta. Osa täyttää tavoitteitaan olemalla sinut itsensä kanssa, osalle pienikin tavoite aiheuttaa harmaita hiuksia. Tiet ovat yhtälailla oikeita, omaksuttuja toimintamalleja on yhtä monta kuin on tekijöitä. Väitän kuitenkin, että pieni stressi pitää aktiivisuutta yllä ja on hallittuna voimavara tavoitteiden täyttämiseen. Kyse on parhaimmassa tapauksessa ”hyvänlaatuisesta” ja tiedostamattomasta eustressistä, onnistumisen tunteista ja positiivisesta motivoituneisuudesta. Usein kuitenkin on myönnettävä itselleen, että kyseessä on negatiivisempi stressin muoto, eikä se pidemmänpäälle olekaan teholtaan välttämättä kovin palkitseva. Tasapaino stressin eri muotojen välillä on yksilöllinen ja omien rajojen löytäminen auttaa löytämään omat voimavarat sellaisina kuin ne parhaiten käyttäjäänsä palkitsevat.

Tiedonjanon synnyttämä oravanpyörä on opiskelemamme alan yksi hienoimpia ja palkitsevimpia puolia. Sen avulla kehitytään, luodaan kontakteja ja pidetään yllä kollegiaalisuutta, niin opiskeluaikana kuin työelämässä. Yhteistyökumppaneidemme vierailut Tartoon ovat lisääntyneet vuosittain ja ovat meille korvaamattoman hieno mahdollisuus paitsi oppia uutta ja tutustua yhteistyökumppaneihimme ja heidän erityisaloihinsa, myös solmia siteitä Suomen eläinlääketieteen alan osaajiin. ”Suolinkainen tietää”-tapahtumat ovat olleet jäsentemme erityisosaamisen levittämisen väyliä ja perinteisesti tapahtuma on järjestetty vuosittain. Toivon, että

jatkossa jäsentemme välistä osaamista pystytään jakamaan entistäkin aktiivisemmin.

Suolet ry:n 12. toimintakausi on alkanut varsin vauhdikkaasti ja tapahtumakalenteri täyttyy tiivistä tahtia erilaisista tapahtumista ja yhteistyökumppaneidemme vierailuista. Kaudelle on luvassa lisäksi muun muassa kauan odotettu ekskursio, Eläinlääketieteen Kandidaattiyhdistys EKY:n vierailu, Match Show sekä perinteiseen tapaan juhlia aina sitseistä ja vuosijuhlista pikkujouluihin. Suuria muutoksen tuulia ainejärjestömme toimintaan ei ole näkyvissä, kauden pyrkimyksenä on ylläpitää ja kehittää jo olemassa olevaa. Hallituksen tavoitteena on luoda positiivisella tekemisen meiningillä höystetty toimintakausi, parantaa jäsenistömme yhteishenkeä sekä jatkaa yhteistyötä kotimaassamme toimiviin eläinlääketieteen alan yrityksiin.

Ainejärjestömme sijaan muutoksen tuulia nähdään koulumme Eesti Maaülikoolin puolella. Tänä syksynä EMÜ:n eläinlääketieteen instituutissa aloitti ensimmäinen kansainvälinen linja, jonka opetuskieli on englanti. Suolet ry:n puolesta toivotan linjalla aloittaneet 24 fuksiamme lämpimästi tervetulleiksi Tartoon ja suolinkaisten kasvavaan joukkoon!

Positiivista, aktiivista ja opiskeluinnon täyttämää syksyä toivottaen,

Ida Hirsjärvi,
puheenjohtaja

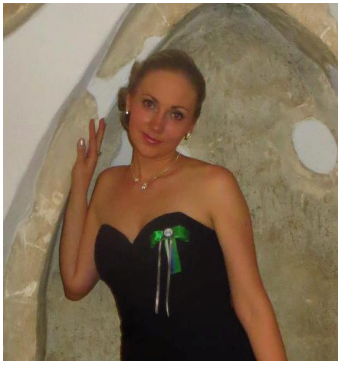

Toimituksen palsta:

Apua, kohta on joulu!

Iltalehdessä uutisoitiin pari viikkoa sitten, että ensimmäiset suklaajoulukalenterit ovat jo tulleet kauppojen hyllylle. Itse tuhahtelin asialle jokseenkin huvittuneena. Ei mitään joulua, tässähän on vielä vaikka kuinka monta viikkoa syksyä aikaa. Nautitaan nyt ensin kunnolla ruskasta, pimenevistä illoista ja aurinkoisen kirpeistä aamuista. Eihän luntakaan ole mailla eikä halmeilla! Ja tenttejäkin tälle syksylle olisi tehtävänä aivan tarpeeksi.

Paitsi että koulua on jäljellä enää noin yhdeksän viikkoa ennen joululomaa. Tämän huomion tekeminen sai aikaan epäuskoisen fiiliksen ja kalenterista oli pakko tarkastaa laskut oikeiksi. Kyllä, viime viikolla pyörähti virallisesti syksyn puoliväli käyntiin lokakuun muodossa. Noin kaksi kuukautta ja auton saa parhaimmillaan startata joululomalle nokka kohti Suomea. Mihin ne viisi ensimmäistä kouluviikkoa muka ovat yhtäkkiä kadonneet? Mitä muka olen kerennyt tekemään? Ja kuinka ihmeessä tässä jäljellä olevassa ajassa kerkeää tehdä kaiken, mitä on suunnitellut ja vielä suunnittelematta, ympäten sen koulunkin johonkin väliin?

Niin kai se on, että ajalla on tapana kulua nopeammin, kun on tekemistä. Sitä on myös riittänyt. Suolet pyöräytti tapahtumansa käyntiin heti toisella kouluviikolla ja on jo tähän mennessä järjestänyt muun muassa useamman suomalaisen yrityksen vierailun, match shown, fuksiaiset ja sitsit. Koiratoiminta pyörähti agilityn, tokon ja MEJÄn muodossa käyntiin pari viikkoa sitten. Fennica on saunottanut pimenevistä illoista huolimatta uskollisesti jäseniään joka toinen viikko ja ensimmäinen olutpöytä on kulman takana. Kauaa ei mene, kun päästään juhlistamaan osakunnan omia vuosijuhlia ja Suomen itsenäisyyttä. Ja sitten onkin jo joulukuu ja Tarton messukeskuksessa jõululaat, joulumarkkinat, sekä koulullamme joulujuhla. Siinähän tämä syksy sitten onkin.

Ei siis ihmekään, että jonkinlainen hämmennys valtaa mie-

len. Miksei voi olla monessa paikassa samaan aikaan? Kun järjestettyyn toimintaan lisätään omat henkilökohtaiset menot, huomaa saman ilmiön kuin joka vuosi: Aika tuntuu nopeutuvan joulua kohden moninkertaiseksi, ennen kuin se talvella sitten ennen kevättä hidastuu jälleen. Opiskelijalle tämä tarkoittaa iloisten asioiden aiheuttaman positiivisen stressin lisäksi otsa rypyssä ja suu mutrulla pakertamista koulutehtävien parissa, tentteihin lukemista myöhään yöhön ja samaan aikaan tuskittelua siitä, miten toisaalta koepäivät tulevat nopeasti, mutta kevät ja kesä tuskallisen hitaasti. Syysmasennus tuntuu kiusaavan varsinkin loppuvuodesta monia, kun päivän kaikki valoisa aika menee koulun penkillä istuessa.

Itse olen tänä vuonna päättänyt aktiivisesti pitää mielialan korkealla ja jättää syysmasentelut muille. Neulominen, hyvä kirja ja kaakaokupillinen kynttilävalaistuksessa, ihanan väriset uudet kengät ja kirpeän aurinkoiset aamut ovat hyviä tapoja ja mahdollisuuksia ottaa värikkäimmästä vuodenajasta kaikki ilo irti. Siinä ohessa onnistuu ehkä aavistuksen hillitsemään eteenpäin höyryjunan lailla vyöryvää aikaa ja sietämään paremmin kiirettä sekä stressiä.

Toimin tänä syksynä ensi kertaa Ascaris Lumbricoideksen päätoimittajana. Lehden työstö ja kokoaminen ovat olleet mielenkiintoinen prosessi ja värittäneet omaa syksyäni ihan uudesta näkökulmasta. Uuden opettelu on aina alkuun kankeaa, mutta toivon lopussa, eli tämän lehden valmistumisessa, seisovan sen paljon puhutun kiitoksen. Riikan pitkäjänteisen työn jatkajaksi alkaminen ei ole toistaiseksi kaduttanut ja toivon kykeneväni antamaan lehdelle vähintään yhtä ison panoksen, sekä säilyttämään sen meidän suolinkaisten omana julkaisuna.

Värikkään pirteää syksyä siis kaikille! Muistakaa myös välillä pysähtyä hidastamaan aikaa!

Roosa Hentunen,
Päätoimittaja

Suolten hallitus esittäytyy

PUHEENJOHTAJA

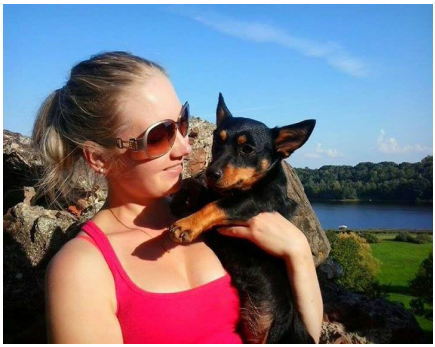

Olen Ida Hirsjärvi, 4. vuosikurssin opiskelija ja toista kautta Suolet ry:n hallituksessa. Kiitän jäsenistöä osoitetusta luottamuksesta päästä toimimaan ainejärjestömme puheenjohtajana. Koen yhdistystyön erinomaisena tiimityöskentelyn oppimisen tienä sekä mahdollisuutena luoda kontakteja paitsi tuleviin kollegoihin, myös eläinlääketieteen alan yrityksiin ja toimijoihin kotimaassa. Perheen minulle tekevät karkeakarvaiset mäyräkoirat Sandra ja eläkepäiviä viettävä Silja, sekä Lancashire Heelerit Sera (tunnettanee ”kylillä” paremmin Länkisiiderinä) ja vähintäänkin tilapäisesti tartolaistunut Rippe. Vapaa-ajan ongelmia ei lenkkeilyn, koirien kanssa touhuamisen ja ajoittaisen heppailun jälkeen ole esiintynyt. Lähitulevaisuudessa edessä lienee metsästystutkinnon suorittaminen kiitos pienpetovietikkääksi heränneen mäyräkoiran.. Odotan kaudesta 2013-2014 muotoutuvan positiivinen ja aktiivinen, ja toivotan kaikki jäsenet lämpimästi tervetulleiksi mukaan toimintaan. Palautteen sekä kehitys- ja parannusehdotusten myötä saadaan toivottavasti entistäkin paremmin suolinkaisia palveleva 12. toimintakausi aikaiseksi

VARAPUHEENJOHTAJA

Moikka!
Minä olen Anniina ja opiskelen Tartossa neljättä vuotta. Olen ollut mukana hallitustoiminnassa aina ykköseltä alkaen ja varsinainen hallituksen jäsen olen nyt kolmatta vuotta. Toimin tällä kaudella Suolet ry:n varapuheenjohtajana ja

lisäksi olen koiratoimikunnan pj. Toimin myös tokokurssien vetäjänä. Tartossa kanssani asustelee 3v keskikokoinen villakoira Dina jonka kanssa kilpailemme tokoa tällähetkellä voittaja-luokassa. Koiraharrastusten ja järjestötoiminnan lisäksi tykkään lenkkeillä, ja olen myös melkoisen yllytyshullu. Taisipa tulla lupauduttua ensi helmikuussa Tarton hiihtomaratonille erittäin vähäisellä hiihtokokemuksella.. Sinne siis kaikki muutkin mukaan, rima ei ainakaan ole korkealla! Odotan toiminnallista kautta 2013-2014 ja toivotan kaikki fuksit lämpimästi tervetulleeksi mukaan toimintaan! Minut tavoittaa sähköpostilla osoitteesta varapuheenjohtaja@suolet.fi tai koiraharrastetoimikunta@suolet.fi.

SIHTEERI

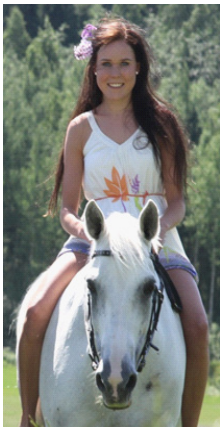

Hei!
Olen Ninni ja opiskelen nyt kolmatta vuotta Tartossa. Viime lukukauden toimin Suolet ry:n sihteerinä ja sama tehtävä jatkuu nyt alkaneella lukukaudella.
Pidän paljon kaikenlaisesta liikkumisesta, ratsastan aktiivisesti ja erityisen innostunut olen esteratsastuksesta. Tartossa minulla on mukana hevonen Patrik, joka kuuluu olennaisesti päiväohjelmaan koulun lisäksi. Suomessa mukana menossa ovat myös tamma Barkarola sekä kaksi irlanninsetteriä. Pidän myös kaikenlaisesta yhdessä tekemisestä ja toivonkin että lukuvuodesta tulee innostava ja aktiivinen sekä mieleinen kaikille Suolinkaisille!
Minut tavoittaa sähköpostilla osoitteesta sihteeri@suolet.fi

JÄSENVASTAAVA

Heippa!
Olen Ilona, neljännellä vuosikurssilla ja tämän vuoden jäsenvastaava. Viime vuoden toimin tiedottajana ja hoidin myös useita jäsenetu-asioitamme. Tästä vuodesta alkaen nämä keskitetään jäsenvastaavalle ja toivon, että saadaan en-

nestään lisättyä meidän etujamme ja vahvistettua jo solmittuja kumppanuuksia. :)

Itsellä on Tartossa tällä hetkellä yksi koira, basset hound Helli. Hellin kanssa käydään näyttelyissä, tokoillaan, mejäillään ja röhnötetään sohvalla. Lisäksi viihdyn aika paljon erilaisissa tapahtumissa ja järkkäilen niitä myös mielelläni. Muutaman vuoden juhlatoimikunta-aktiivina toimittuani, yritän nyt siirtää sitä jälkipolville. :)
Jos on ehdotuksia uusiksi jäseneduiksi tai muuta asiaa, niin yhteyden saa maililla: jasenvastaava@suolet.fi

RAHASTONHOITAJA

Olen Olli Saalasti kolmannelta vuosikurssilta ja toimin kyseisenä hallituskautena rahastonhoitajana, joten Excel laulaa taas.
Kiinnostuksen kohteenani on hevoset, eritysesti urheiluhevoset.
Hevoskiinnostuksen lisäksi kotoa löytyy myös kaksi nuorta borderterrieriä.

TIEDOTTAJA

Hei!
Olen Martta Niittynen toiselta vuosikurssilta ja Suolet ry:n uunituore tiedottaja. Viime vuonna pääsin seuraamaan hallituksen toimintaa fuksiedustajana ja tänä vuonna sitten totutellaankin oikeasti hallituksen toimintaan. Olen myös vastuussa liikuntatoimikunnasta, jonka tarkoitus olisi järjestää suolinkaisille kaikenlaista liikunnallista aktiviteettia opintojen vastapainoksi. Iältäni olen 26-vuotias ja aiemmin opiskellut biologiaa tutkijalinjalla Itä-Suomen yliopistossa.

Harrastuksiini kuuluu tällä hetkellä ratsastus, lenkkeily, crossfit, partio, purjehdus sekä talvisin lumilautailu. Valitettavasti tällä hetkellä omia elukoita ei kotoa löydy, mutta tilanne toivottavasti korjaantuu pian. :)

TAPAHTUMAVASTAAVA

Hei!
Olen Noora, toisen vuoden opiskelija ja ensimmäistä vuotta hallituksessa. Vastuualueenani on tapahtumien järjestäminen, erityisesti yhdessä yhteistyökumppaniemme kanssa. Sähköpostitse minut tavoittaa siis osoitteesta tapahtumavastaava@suolet.fi.

Kiinnostus Suolet ry:n toimintaa kohtaan heräsi erityisesti ollessani viime vuonna hallituksen kokouksia seuraamassa fuksiedustajan roolissa. Suosittelenkin samaa kaikille uusille ja innokkaille järjestötoiminnasta kiinnostuneille fukseille!

Asun Tartossa kämppiksen ja koirani Epun kanssa. Eppu on noin 10-vuotias täältä alun perin Suomeen viety sekarotuinen löytökoira, jonka seurasta olen saanut nauttia tammikuusta 2012 lähtien. Vanhan herran kanssa tulee harrastettua lähinnä löhöilyä, ohikulkijoiden haukkumista ja kevyitä lenkkejä :) Viime syksynä toteutin myös yhden pitkäaikaisista haaveistani ja aloitin ratsastustunneilla käymisen, enkä ole katunut.

Suolten hallitus kaudella 2013-2014
Kuva: Petra Peltomäki

Toimikunnat esittäytyvät

TEKSTIILIVASTAAVA

Olen Johanna, 33-vuotias neljännen vuosikurssin suolinkainen. Olen vaikuttanut Suolten hallituksessa ja muutenkin yhdistysaktiivina koko opiskeluaikani. Toimin Suolet ry:ssä toista vuotta tekstiilivastaavana. Tämänhetkiseen ”työnkuvaani” kuuluu sponsoriasioiden selvittely, haalareiden ja muiden tekstiilien valinta, hintaneuvottelut, tilaus ja painatuksien/brodeerauksien organisointi. Tälle lukukaudelle onkin saatu solmittua useita erittäin hyviä ja pitkäaikaisia sopimuksia niin sponsoreiden kuin tekstiilivalmistajienkin kanssa. Toivonkin että minun seuraajallani tulisi olemaan aika valmiit puitteet mistä jatkaa tulevaisuuden suolinkaisten vaateasioissa.

Vapaa-ajalla vaikutan suomalaisessa osakunnassa Frater-

nitas Fennicassa ja vietän muuten suhteellisen juhlavaa ja sosiaa-lista opiskelijaelämää omien ja muiden tiedekuntien ihmisten kanssa. Tartossa minulla on mukana aktiivisesta kilpaurastaan eläköitynyt 11-vuotias bordercollie-mummo Hupi, joka ilostuttaa elämääni hömppäilyillään. Olen entinen koiraurheilun aktiivi ja toiminut niin palkkatöissä kuin yhdistyksien nimissä kouluttajana useita vuosia. Olin myös mukana elvyttämässä Suolten koiratoimintaa parina ensimmäisenä opiskeluvuotenani.

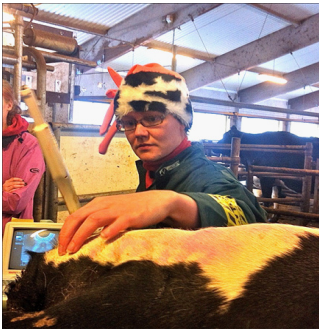

Jos koet saaneesi jonkun hyvän idean liittyen Suolten vaateasioihin, sinulla on suhteita alaan liittyviin yrityksiin (jotka voisivat olla kiinnostuneita sponsorointisopimuksesta) tai haluat muuten vain ilmaista mielipiteesi mille vaatekappaleelle olisi opiskelijoiden keskuudessa eniten tarvetta, ota rohkeasti yhteyttä: tekstiilitoimikunta@suolet.fi

Toivotan kaikille voimia pimenevien iltojen opiskeluihin. Kyllä se kevät sieltä taas sitten tulee ja kaikki olemme lähempänä omaa unelmaamme!

JUHLATOIMIKUNTA

Heissan, olen Ia ja tänä vuonna juhlatoimikunnan vastaava. Viime kaudella toimin Suolten hallituksessa jäsenvastaavana. Tällä hetkellä minulla on yksi rhodesiankoira Coco, jonka kanssa pyörin näyttelyissä. Myös heppailu on lähellä sydäntäni ja koitan aina ajan ilmetessä ehtiä tallille ponibimboilemaan. Juhlatoimikunnan vastaavana koitan järjestää mukavaa vastapainoa rankalle opiskelulle sitsien ja vuosijuhlan avulla. Jos mieleesi tulee

jotain hyviä ideoita juhlien suhteen tai haluat osallistua juhlien järjestämiseen, minuun voi ottaa rohkeasti yhteyttä.

KULTTUURI- JA VAPAA-AIKAVASTAAVA

Hei!
Olen Sanna, toisen vuoden opiskelija ja toimin tänä vuonna Suolten kulttuuri- ja vapaa-aikatoimikuntavastaavana. Harrastan kenttäratsastusta ja jumppaamista kuntosalilla. Minulla on oma hevonen, Simo, jonka kanssa olen myös kilpaillut aluetasolla.

HUONEVASTAAVA

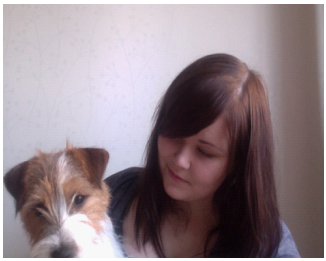

Moi!
Olen Veera, kolmannen vuosikurssin opiskelija ja toimin tämän vuoden Suolten huonevastaavana. Tehtäviini kuuluu kauppavuoroista huolehtiminen ja huoneen toimivuudesta vastaaminen. Harrastan kuntosalia ja jumppaamista. Kotona seuralaisena on 5 kuukautta vanha bordercollie Ebba.

IT-VASTAAVA

Hei!
Olen Ville, kolmannen vuosikurssin opiskelija ja pidän yllä yhdistyksemme ATK-INTERNET
palveluita. Tykkään omenoista ja hyvästä ruuasta. Harrastan ATK-INTERNETTIÄ
ja olen käynyt Assembly demo messuilla. Pelaan XBOX konsolilaitteellani Call of Duty

Black Ops III:a. Hevoset ovat minusta kivoja.

LEHTI

Olen Roosa, kolmannen vuosikurssin opiskelija ja tästä syksystä alkaen Suolten oman lehden Ascaris Lumbricoideksen päätoimittaja. Minun vastuulleni kuuluu kaksi kertaa vuodessa lehden koostaminen ja toimittaminen painovalmiiseen kuntoon, sekä lehteen tulevien juttujen kerääminen jäsenistöltä, tai kirjoittaminen itse.

Vapaa-aikani kuluu koirien ja taiteellisten harrastusten parissa. Minulla on vajaa vuoden ikäinen suklaa-labradorinnoutaja Ruusa, jonka kanssa vielä haemme tällä hetkellä omaa lajiamme. Tähän mennessä olemme testanneet vesipelastusta, MEJÄä, agilityä, tokoa, näyttelyitä sekä noutoa ja vaikuttaa siltä, että koirani tekisi vaikka niitä kaikkia. Kotioloissa Ruusa on sängyn valtaaja, joka ihastuttaa (ja välillä myös vihastuttaa) loppumattomalla duracell-luonteellaan. Käyn lisäksi tanssitunneilla pari kertaa viikossa paikallisella tanssikoululla. Piirrän, luen romaaneja ja kirjoitan fiktiivisiä juttuja säännöllisen epäsäännöllisesti, sekä teen käsitöitä. Minut näkee luennoilla useimmiten neule käsissä. Olen myös mukana Tarton suomalaisen osakunnan Fraternitas Fennican toiminnassa.

Minua voi lähestyä kaikissa lehteä, sen ulkonäköä, toimitusta ja sisältöä koskevissa asioissa. Otan mielelläni juttutoiveita vastaan, sekä kuuntelen palautetta. Haluan, että Ascariksesta saadaan jatkossakin mahdollisimman hyvin suolinkaisia kuvastava julkaisu, jossa julkaistut aiheet kiinnostavat jäsenistöämme ja joista on mukavaa lukea. Joten jos sinulla on juttu-idea, joka mielestäsi ehdottomasti on toteuttamisen arvoinen, ota rohkeasti yhteyttä suoraan minuun, tai osoitteeseen toimitus@suolet.fi

Koirien ja kissojen nestemäinen täydennysrehu
Auttaa ylläpitämään nivelten liikkuvuutta

HYALUTIDIN® DC

hyaluronihappo-kondroitiini-kompleksi 25mg/ml

Ihmiselle osoitteesta: www.nivelille.fi

Vaikuttaa siellä missä pitääkin
Lemmikkisi nivelten hyvinvointiin

Suositellaan 30 päivän kuurina
Kysy eläinlääkäriltäsi tai apteekista

FaunaPharma

FaunaPharma Oy / PL 12, 02211 Espoo / Puh: 045 2300 665 / info@faunapharma.fi / www.faunapharma.fi

Eläimellistä menoa Kööpenhaminassa

Kolmannen vuoden keväällä tuli ajankohtaiseksi hakea viidennen vuoden kliinisen harjoittelun harjoittelupaikkaa, ja koska olimme kuulleet että Helsinkiin ei ihan koko vuosikurssi mahdu ja seikkailumieltäkin kutkutti, päätimme hakea myös Tanskaan. Emme olleet tietoisia että meidän koulusta kukaan olisi aikaisemmin tehnyt siellä harjoittelua, mutta tiedossa oli että koulumme tekevät yhteistyötä. Kööpenhaminan yliopiston sivustolta löytyi ilmoitus Copenhagen University Summer Clinicistä, mikä mahdollistaa ulkomaalaisten opiskelijoiden suorittaa heinä- ja elokuun aikana kliinistä harjoittelua maksimissaan 4 viikkoa pieneläin- ja saman verran suureläinpuolella.

Hakuprosessi oli teoriassa samanlainen kuin Helsinkiin, mutta käytännössä osoittautui pidemmäksi ja hankalammaksi. Prosessia monimutkisti se, että Kööpenhaminassa eläinlääketieteellinen tiedekunta oli juuri siirtynyt toisen tiedekunnan alaisuuteen, tämän takia meiltä aluksi puuttui selkeä yhteyshenkilö. Todennäköisesti tähän vaikutti myös se, että tämäntyyppiset vaihdot eivät sielläkään ole arkipäivää. Kun yhteyshenkilö vihdoin löytyi, oli yhteydenpito silti hankalaa, eikä tulevien hakijoiden kannata luottaa pelkästään yliopistojen kordinaatorien väliseen kommunikointiin.

Noin kuukausi ennen vaihtoon lähtöä saimme tietää kesän aikatauluista; kaksi meistä sijoitettin ensimmäiseksi kuukaudeksi pieneläinklinikalle, toiset kaksi suureläinpuolelle ja neljän viikon kuluttua tehtiin vaihto päittäin. Yksi meistä päätti lähteä toisille kesälaitumille Uppsalaan ja viipyi Kööpenhaminassa vain kaksi viikkoa - myös lyhyemmät harjoittelujaksot ovat mahdollisia.

Pieneläinpuolella kiersimme viikon pituisina jaksoina eri osastoilla: kirurgia, sisätaudit ja "community practice". Kirsikkana

kakun päällä oli "special services", joka sisälsi kardiologiaa, neurologiaa, onkologiaa, sytologiaa, anestesiologiaa ja radiologiaa. Kesäisin sekä pien- että suureläinpuoli ovat kesäaikataulussa mutta koska koulun omia opiskelijoita oli suhteellisen vähän, ja vaihto-opiskelijat harvinaisia, meidät otettiin hyvin huomioon ja pääsimme näkemään ja tekemään paljon.

Tavallinen päivä pieneläinklinikalla alkoi kello 8.30 aamukokouksella, jossa käytiin läpi sairaalassa jo olevia ja päivän aikana saapuvia potilaita. Meille opiskelijoille tämä oli todella kiinnostavaa, koska kuulimme kolleegoiden välistä pohdiskelua sekä mielipiteiden että kokemusten vaihtamista. Puolituntisen kokouksen jälkeen siirryimme omalle osastollemme, missä tehtiin tarkempi päiväsuunitelma ja tehtävien jako. Potilastietojärjestelmässä pääsi tutustumaan potilaskertomukseen, sinne tuli myös kirjata uuden käynnin tiedot.

Opiskelijat ottavat useimmiten ensin itse potilaan vastaan, tekevät kliinisen tutkimuksen ja ottavat anamneesin. Sen jälkeen opiskelija hakee vastaavan eläinlääkärin, jolle kertoo löydökset ja taustatiedot sekä esittää mahdolliset diagnoosit. Tämä keskustelu oli todella vuorovaikutteinen ja käytännön tasolla opettavainen. Vaikka välillä potilaita oli paljon, annettin opiskelijoille aikaa tehdä omassa tahdissaan ja esittää kysymyksiä. Keskustelun jälkeen palattiin potilaan luokse, jolloin vuorostaan eläinlääkäri tutki potilaan ja esitti tarkentavia kysymyksiä. Tätä seurasi joko diagnosointi tai jatkotutkimukset. Useimmat omistajat olivat hyvin ymmärtäväisiä niin ajallisesti kuin myös

kielellisestikin, suurin osa puhui englantia ongelmitta. Pääsipä vaihtamaan muutaman sanan suomeakin.

Jokaisen osaston toimintatavat olivat hieman erilaisia, eikä yksikään päivä ollut samanlainen. Muunmuassa kirurgian osastolla pääsi usein mukaan leikkauksiin, jos ei steriiliksi avustajaksi niin ainakin seuraamaan. Niin eläinlääkärit kuin hoitajatkin olivat erittäin innokkaita jakamaan omia erikoisosaamisiaan, ja saattoivat pitää meille jopa mini-luentoja tai demonstraatioita. Yliopistolla oli klinikkakoiria, joita oli mahdollista käyttää opetustilanteissa; saimme esimerkiksi harjoitella ultraamista ja neurologista tutkimusta.

Suureläinklinikka sijaitsee kaupungin ulkopuolella Taastrupissa, jonne kulki joka aamu klinikan oma bussi keskustassa sijaitsevan pieneläinklinikan pihasta. Klinikka koostuu kahdesta osastosta, sisätaudit ja kirurgia, jotka tekevät tiivistä yhteistyötä. Näiden lisäksi oli myös "körepraksis", mutta siitä lisää tuonnempana.

Aamu alkoi paikalla oleville hevosille kliinistä tutkimusta tehden, sillä suureläinpuolella osallistuvat aamukokoukseen ainoastaan eläinlääkärit. Päivä kului vaihtelevasti joko yhtä tai useampaa eläinlääkäriä seuratessa, sillä usein meitä rohkaistiin seuraamaan meitä itseämme kiinnostavia potilaita. Pääsimme myös tekemään paljon käytännössä; kanyylin laittoa, verinäytteiden ottoa, tikkien poistoa, siteiden vaihtamista, ähkyhevosten letkuttamista jne. Täälläkin pääsimme osallistumaan leikkauksiin. Suureläinpuolella oli klinikalla pääasiassa hevosia, tosin koululla on myös oma navetta, jossa hoidetaan alueen tuotantoeläimiä ilmaiseksi. Tästä syystä myös vasikoille suoritettiin jonkin verran leikkauksia.

Meille oli varattu kullekin myös yksi viikko klinikan ambulatorisessa "körepraksassa". Minibussilla ajettiin koko Suur-Kööpenhaminan alueella tallikäynneillä ja lasten eläin-iltapäiväkerhoissa hoitaen lähinnä hevosia mutta myös sikoja, lampaita, vuohia, kaneja, nautoja jne. Körepraksan eläinlääkärit olivat hekin hyvin mukavia ja antoivat heti alusta pitäen oppilaan osallistua hoitotoimenpiteisiin, mm raspauksia sai tehdä mielin määrin jos niitä vain oli buukattuna. Bonuksena pääsi näkemään Sjellantia laajemmin.

Suureläinpuolella sai hyvinkin vapaasti valita millä osastolla halusi olla minäkin päivänä, ja ilta- ja yövuoroihin sai ilmoittautua mielellään; iltaisin pääsikin tekemään paljon ähky-hoitoja ja iltavuoron eläinlääkärit olivat todella iloisia avusta ja opettivat samalla mielellään opiskelijoita.

Kööpenhamina on mahtava kaupunki ja siellä riittää tekemistä ja näkemistä harjoittelupäivien ulkopuolelle vaikka millä mitoin. Ainakin allekirjoittaneet viettivät ikimuistoisen kesän!

Käytännön vinkkejä:
* Aloita hakuprosessi ja asunnon etsiminen ajoissa!
* Kööpenhamina on tunnetusti kaupunki, josta on vaikeaa löytää asuntoa. Meillä oli onnea ja saimme tuttavan kautta edullisen asuntoratkaisun. Myös yliopiston kautta on mahdollista löytää majoitusta, lähinnä opiskelija-asuntolasta.
* Älä jätä mitään pelkästään kordinaattorien varaan, hoida mahdollisimman paljon kommunikoinnista itse!
* Vaihtosopimus hoidetaan Bova/Novan kautta ja rahoittaja on Nordplus (ei Erasmus)
* Ruotsinkielen taidoista (myös alkeellisista!) on PALJON hyötyä, kirjoitettua Tanskaa on helppo ymmärtää
* Lääkärien välinen kommunikointi käytiin lähinnä tanskaksi, mutta pääpointit käännettiin englanniksi.
* Jos Sinulla on jotain kysyttävää niin me kaikki kerromme mielellämme kokemuksistamme!
* Linkki yliopiston sivuille: http://www.science.ku.dk/english/

Anna Kilpi, Tuuli Åhlberg, Susanna Mäki ja Elisabeth Dorbek-Kolin, VM5

Fuksit esittäytyvät

Suolinkaisten joukkoon liittyi tänä syksynä 24 uutta reipasta ja siekkailunhaluista fuksia. Seuraavaksi he kertovat hieman itsestään

Olen Karoliina Rissanen, kutsutaan myös nimellä Karkki. Olen 21-vuotta vanha ja kotoisin Salosta. Kotona kasvaessa minulla on ollut kaksi kissaa ja koira. Harrastan ratsastusta ja muutenkin hevostelua, wakeboardaan sekä talvisin lautailen. Uusin harrastukseni on golf! Käyn myös paljon salilla, lenkeillä, osaan soittaa pianoa sekä välillä saatan piirrellä.

Olen halunnut eläinlääkäriksi jo yläasteelta asti, kun satuin pääsemään pieneläinklinikalle TET-työharjoitteluun. Lukion jälkeen löysin itseni töissä Helsingin yliopistollissa hevossairaalassa ja siellä minulle valkeni, että eläinlääkäriksi on päästävä! Kokeilin ammattikorkeassa biotekniikan opintoja, mutta ne jäivät hyvin lyhyeksi. Euroopassa muita eläinlääketieteellisiä tiedekuntia olen tutkinut jo useamman vuoden ja etsinyt erityisesti englanninkielisiä linjoja. Olen käynyt alaasteen Yhdysvalloissa jonka takia olen halunnut löytää englannin kielisen opiskelupaikan. Nyt kun sellainen on Tartossa, ei auttanut muu kuin hakea!

Olen todella innoissani muuttamassa Viroon ja vihdoinkin aloittamassa unelma-ammattiin opiskelun! Olen hyvin sosiaalinen ihminen, joten toivon saavani laajan kaveripiirin sekä uusia ystäviä!

Hei!
Olen Tuomas Häyrynen, 29v alun perin Tuusulasta, sittemmin ympäri Suomea,

nykyisin Keski-Suomen Luhangan kunnasta. Tarttoon hain osaksi halustani opiskella eläinlääketiedettä ja osaksi siksi, ettei pääsykokeisiin lukeminen ja 1,6 työn tekeminen oikein tuntunut luistavan haluamallani tavalla. Lisäksi olin saanut riittävästi hyvää palautetta Virossa ja etenkin Tartossa opiskelusta, siksi päätin olla hakematta vielä uudestaan Helsinkiin. Viimevuodet olen harrastanut tiiviisti työn ja ylityön tekemistä. Tulevalta vuodelta odotan jonkinmoista uutta alkua monessakin mielessä, ja uusia kokemuksia.

Moi. Mun nimi on Marikki Rytsölä. Olen 31-vuotias. Olen alun perin kotoisin Pohjois-Pohjanmaalta Ruukista, mutta olen jo pidempään asunut pääkaupunkiseudulla Espoossa. Hain Tartoon koska uskoin siten saavuttavani helpommin unelma ammattini. Harrastan lumilautailua, liikuntaa, koiria, lukemista, purjelautailua. Odotan innolla kaikkea tulevaa.

Olen Sonja Kneckt, 23 vuotta ja olen alkujaan kotoisin pieneltä maatilalta Haapajärveltä, Pohjois-Pohjanmaalta. Hain Tartoon opiskelemaan eläinlääketiedettä, koska halusin vihdoin päästä opiskelemaan unelma-ammattiini. Olin kuullut Tartosta ja Emüsta paljon hyvää, ja plussaa on tietenkin sen läheinen sijainti koti-Suomeen nähden. Rakkain ja pitkäaikaisin harrastukseni on ratsastus, tai oikeastaan hevoset ylipäätään. Muita harrastuksiani ovat koirat, käsityöt, lenkkeily ja salilla käynti. Tulevalta vuodelta odotan paljon uusia ystäviä, mahtavia kokemuksia, sopivia haasteita ja ennen kaikkea suuren unelman käymistä toteen!

1. Kuka olet? Kuinka vanha olet, mistä tulet?
Olen Kristiina, 41-v. arkeologi, syntynyt Turussa, asun tällä hetkellä Helsingissä.

2. Miksi juuri Tartto?
En jaksanut alkaa kertaamaan fysiikoita (jotka muutenkin jäivät lukiossa olemattomiin ja yläasteellakin hyvin vähälle huomiolle kun tähtäsin alun perin taide- ja/tai humanistiselle alalle) hakeakseni Viikkiin eläinlääkikseen, ja päätin viime syksynä hakea ulkomaille suosiolla. Ajattelin Kreikkaa, jossa olen asunut vuosia arkeologian ja kreikan kielen takia, ja joka on toinen kotini, mutta päädyin 'järkiratkaisuun' eli Viroon, ihan jo kreikkalaisen koiranikin kuljetuksen takia. Lisäksi kihlattuni asuu Israelissa toistaiseksi vaikka on suomalainen, ja tämä Viro on osa suunnitelmaani saada hänet muuttamaan Suomeen:) Itse kun en osaa hepreaa paria sanaa enempää, ja siellä Jerusalemin Koret- eläinlääkiksen (maan ainoa) opiskelu tapahtuu hepreaksi. Lisäksi Israelissa eläinlääkäriksi laillistumiseen vaaditaan heprean koe, jossa pitää mm. osata 700 sairauden nimeä hepreaksi... HUH!
3. Mitä harrastat?
Olen harrastanut koirani kanssa agility:ä, käyn salilla, vesijuoksen.
4. Mitä odotat erityisesti tulevalta vuodelta?
Vaikea kysymys...yritän olla odottamatta mitään ihmeempää, muuta kuin että sopeudun Tarttoon ja pääsen vauhtiin opintojen ja eläinten luita Kreikan mykeneläsikulttuurissa käsittelevän arkeologian väikkärini kanssa...

Mietin jo ylioppilasvuonna ihmislääkistä, mutta peruutin aina koska 'jokin mätti', en halunnut sitä kuitenkaan tarpeeksi. Olin kesällä 2010 Kreikassa kaivauksilla, ja törmäsin hylättyyn koiranpentuun jonka ristin Kleopatraksi ja adoptoin. Seuraavan kesänä olin taas Kreikassa kaivamassa, ja nyt toin kaksi löytökoiraa Suomeen ystävilleni. Eräänä päivänä italialainen työkaverini Giuliana sanoi minulle: ”en sano ettetkö olisi ihan

OK arkeologi, mutta sinusta pitäisi tulla eläinlääkäri, sinulla on tarvittava myötätunto ja kaikki siihen tarvittava.” En ollut koskaan ajatellut asiaa, mutta tuon jälkeen en saanut enää ajatusta päästäni, ja tässä sitä nyt mennään!

Hei! Olen Kia Moisander ja täytän koulun alussa 20 vuotta. Olen kotoisin maatilalta, Orimattilasta. Meillä on noin 160 Hereford lehmän karja, lampaita ja työkoiria. Itse olen kaikista eniten kiinnostunut lehmistä, etenkin liharoduista. Kuultuani, että Tartossa pystyy lukemaan nyt englannin kielellä, oli helppo valinta laittaa paperit postiin. Englannin kielinen koulutus on todella tärkeä itselleni, sillä en tiedä mihin maahan päädyn työskentelemään. Tarto myös vaikuttaa hienolta paikalta opiskella! Harrastuksiini kuulu 10 vuoden ajan teatteri, jonka jälkeen siirryin kavereiden tekemiin pieniin elokuviin. Aikaa on myös vienyt erilaiset maatalousnäyttelyt ja karjan esittäminen niissä. Reppureissaamista voisin myös pitää harrastuksena, sillä maailmakin tuli kierrettyä välivuotena rinkka selässä. Ensi vuodesta oletan tulevan hauska, iloinen ja rankka. Työnmäärä tulee varmasti yllättämään, vaikka kuinka yrittäisi valmistautua. Mutta onneksi en ole yksin! :)

Olen Päivi Puustjärvi 33v. Espoosta. Tarttoon hakemista olen pyöritellyt ajatuksissa viimeiset 10 vuotta, parempi myöhään kuin ei milloinkaan. :)Harrastuksiin kuuluu lumilautailu, surffi, golf, sali, pitkän tauon jälkeen taas ratsastus, matkustelu sekä ylipäätänsä kaikki ulkoilma lajit. Enpä oikein osaa eritellä mitä erityisesti tulevalta vuodelta odotan, kaikki uusi on aina hienoa, uudet tuttavuudet, uusi maa ja tottakai koulun penkille palaaminen monen työvuoden jälkeen.

Heips! Olen Johanna, 29-vuotias ja kotoisin Imatralta. Olen ehtinyt olla töissä muutaman vuoden ja opiskellakin sekä merkonomin että maatalous-metsätieteiden kandidaatin tutkinnot. Eläinlääkärin ammatti on ollut takaraivossa haaveena useita vuosia, mutta aikaa vievä harrastus eli hevoset pitivät tehokkaasti haaveen siellä.. Nyt kun pariin vuoteen omaa hevosta ei ole ollut ja ylenpalttinen vapaa-aika alkoi käydä pitkäksi, päätin tarttua härkää sarvista ja päästä joko Viikkiin tai Tartoon. Olin kuullut Tartosta hyvää ja pikkukaupunki sekä suomalaisten opiskelijoiden määrä edesauttoivat päätöstä hakea. Myös ulkomailla opiskelu kiinnosti. Hainkin jo viime vuonna ensimmäisen kerran, mutta puuttuva ylioppilastutkinto piti ovet kiinni. Nyt, kun hakemusvaatimukset muuttuivat, pääsin kirkkaasti sisään. Tulevalta vuodelta odotan mielenkiintoisia opintoja ja oivalluksia sekä uusia ystäviä :) Mukana matkassa kulkee myös faaraokoira Bertta ja monirotumummo Risu. Bertan kanssa harrastetaan viehejuoksua ja molempien kanssa agilityä.

Moi! Olen Mirella, 22-vuotias ylioppilas ja hevoshieroja. Olen lähtöisin Kankaanpäästä, mutta olen asunut jo pitkään Hämeenkyrössä Tampereen lähellä. Minulla on kolme hevosta ja kaksi koiraa. Hevoset ovat olleen pienestä asti elämäntapa, eikä muille säännöllisille harrastuksille oikeastaan jää aikaa. Ennen kouluun lähtöä työstentelin Tampereen hevosklinikalla eläinlääkärin avustajana, mikä antoi valtavan hyvän katsauksen eläinlääkärin todelliseen työhön. Tartoon hain koska olen kuullut kaupungista ja yliopistosta paljon hyvää. Toisena vaihtoehtona oli Englanti, mutta päädyin Viroon sen ollessa kuitenkin paljon lyhyemmän matkan päässä. Tulevalta vuodelta odotan lähinnä

tutustumista uuteen maahan, ympäristöön ja ihmisiin ja sitä että ensimmäisestä vuodesta selviäisi kunnialla ja pääsisi opiskelurytmiin kiinni!

Olen Nelly Mikola, 21-vuotta. Asun Turussa, alun perin olen kotoisin pieneltä paikkakunnalta nimeltä Koski TL. Jo yläasteikäisenä minulle valkeni, että haluan isona eläinlääkäriksi. Toki se on ollut niitä lapsuuden ”Mikä musta tulee isona”-ammateista, koska olin tottunut pyörimään koko lapsuuteni oman sikalan possujen kanssa. Kun ovet unelma-ammattiin eivät auenneet koti-Suomessa, oli Tarttoon lähtö seuraavaksi luontevin vaihtoehto. Olen aina haaveillut ulkomailla asumisesta ja halusin jatkaa äitini jalanjäljissä kansainvälistä polkua. Äitini on aikanaan opiskellut itsensä lääkäriksi vielä silloisessa Neuvostoliitossa. Olen pelannut yli 10-vuotta lentopalloa, mutta se varmaan jää pois harrastuksistani, jos Tartossa ei ole ryhmää, joka haluaa lyödä palloa hyvin vuoksi vapaa-ajalla. Liikunta on aina ollut suuri osa elämääni. Muuten harrastan kaikkea aina elokuvista matkailuun ja käsitöihin. Lisäksi olen toiminut viimeiset kolme vuotta naisten toimintaryhmä Ompelukerhon jäsenenä. Ryhmän tarkoitus on auttaa eläimiä ja parantaa kaikkien epäonnekkaiden otusten elämää. Tulevalta vuodelta odotan uusia ihmisiä ja uutta ympäristöä. Erityisesti odotan sitä, että saan käyttää englanninkieltä jokapäiväisessä elämässä. Suurin odotukseni kohdistuu kuitenkin itse eläinlääkärin ammatin opiskeluun. Toivon vihdoin löytäneeni alan, jonka vuoksi jaksaa raataa ja istua päivästä toiseen koulun penkillä, sillä tiedän, että tulevaisuudessa uurastukseni palkitaan. Odotan sitä, että tuleva vuosi aloittaa loisteliaan ja onnellisen loppuelämän.

Olen Jenna Wäänänen, täytän loppuvuodesta 22 vuotta. Syntynyt olen Ylikiimingissä, mutta suurimman osan elämästä olen asunut Oulussa. Kirjoitin ylioppilaaksi 2010. Sen jälkeen

opiskelin vuoden kemiaa Oulun yliopistolla ja totesin, ettei tämä ole mun hommaa. Helsinkiin täytyi päästä, eläinlääkärin ammatti kun on ollut haaveena pienestä pitäen. Pari vuotta kului rohkeutta keräillessä ja päätä seinään hakatessa pääsykokeeseen lukiessa. Viime syksynä päätin että nyt saa riittää. Hain siis Tarttoon ja olin ihan ihmeissäni kun pääsin. Lukiossa olessani en edes osannut kuvitella että joskus voisin lähteä näinkin kauas opiskelemaan, mutta maailma näköjään muuttaa ihmistä. Ensi vuodelta odotan mielenkiintoisia opiskeluja, uusia ystäviä, Tarttoon tutustumista ja vihdoinkin johonkin paikkaan kotiutumista. Harrastuksena minulla on ulkoilu, salilla käynti ja lukeminen. Haaveissa olisi vielä oman lemminkin hankinta, sitten kun siihen on sopiva tilaisuus :)

1. Kuka olet? Kuinka vanha olet, mistä tulet? Minna Latva-Somppi, 28, Ylistaro
2. Miksi juuri Tartto? Helsingissä vietettyjen vuosien jälkeen aloin kaivata maisemanvaihdosta. Pääsykokeita olen nähnyt riittävästi, joten nyt on aika ottaa riski.
3. Mitä harrastat? Koiranäyttelyitä harvakseltaan, kuntosalia, käsitöitä ja kamppailulajeja, lisäksi olen ollut osakunnalla
4. Mitä odotat erityisesti tulevalta vuodelta? Pitkästä aikaa opiskelua 8-16 ja dissektioita

Niko Nurmi
Olen 25 vuotias mies Vantaalta. Juuri insinööriksi valmistunut, mutta yli vuoden haaveillut eläinlääkiksestä. Hain Tartoon, koska olen kuullut hyvää koulusta ja minua kiinnosti englanninkielinen

linja. Tartto on myös kivan matkan päässä Suomesta ja siellä kaikki on edullisempaa.
Harrastan esteratsastusta ja kaikenlaista urheilua. Hevonen tulee mukaan Tartoon Luunjan Tallille. Tarkoitus olisi kehittyä esteratsastajana sen verran mitä opiskelujen ohella kerkeää :)
Uskon, että tulen jatkamaan myös salilla käymistä, mikä nyt on viime aikoina vähän jäänyt.
Odotan rankkoja ja hiostavia tenttejä, välikokeita ja käytännön harjoituksia :)

Olen Miila, 23 vuotta ja alunperin kotoisin Porvoosta. Viimeiset kaksi vuotta olen asunut ja opiskellut Helsingissä. Biologia ei tuntunut täysin omalta alalta ja siksi päätin hakea eläinlääketiedettä lukemaan. Tartto oli minulle ykkösvalinta, enkä hakenut ollenkaan Helsinkiin. Erityisesti tänne houkutteli englanninkielinen koulutusohjelma ja tuttujen puheet mukavasta opiskelukaupungista. Harrastan pääasiassa ratsastusta ja minulla on ollut oma hevonen kohta viiden vuoden ajan. Keijo (heppa) jää kuitenkin Suomeen ylläpitoon, jotta voin keskittyä opiskeluun.
Tulevalta vuodelta odotan erityisesti itse opintoja, uuden oppimista ja mukavien ihmisten tapaamista (:

Olen Tuulia Ilola, 20-vuotias yli-oppilas Oulusta. Päädyin hakemaan Tarttoon, sillä ulkomailla opiskelu kiinnosti ja Virosta satuin löytämään kaikista parhaiten tietoa niin opiskelun kuin elämisenkin kannalta. Eläinlääkis on myös ollut aina se ykkösvalinta tulevaisuuden ammatiksi, joten parempihan se oli hakea suoraan myös muualle kuin Suomeen. Harrastan ratsastusta mutta Tarttoon muuttaminen vie kuviot uusiksi ja uusia harrastuksia pitänee alkaa katselemaan pallopeleistä ja lenk-

keilystä, jos joku veisi mukanaan kuten hevoset ovat tähän asti vieneet. ;) Tulevalta vuodelta en osaa vielä oikein odottaa mitään erikoisempaa kuin uusiin ihmisiin ja kulttuuriin tutustumista.

Heips, olen Anniina Paavilainen Riihimäeltä. Voitte kuitenkin kutsua minua Ninnaksi, sitä nimeä olen tässä viimeisen vuoden aikana nimittäin tottunut paremmin tottelemaan. Ikää on tällä hetkellä 20 vuotta, mutta heti lokakuun alussa rapsahtaakin sitten mittariin vuosi lisää.

En ole koskaan vakavasti miettinyt mitään muuta kuin eläinlääkärin ammattia. Olen aina ollut eläinrakas, ja tällä hetkellä minulla on kaksi kissaa, joista ainakin toinen muuttaa kanssani Tarttoon. Olen kuullut paljon positiivisia juttuja Tartosta, joten ajattelin, että pitäähän sitä ainakin hakea ja koettaa, josko pääsisi. Hain pari kertaa Suomen eläinlääkikseen, mutta paikka ei auennut ja Tartto oli erittäin hyvä vaihtoehto - varsinkin kun opetuskieli muuttui englanniksi! Olin pari vuotta sitten vaihto-oppilaana Kanadassa, joten suomen kielen puuttuminen ei ole paha kynnys. Halu opiskella ulkomailla onkin myös yksi lisäsyy Tarttoon hakemiseen. Vaihtarivuotenani myöskin rakastuin Kanadaan niin paljon, että saatan jonain päivänä hyvinkin muuttaa sinne, jolloin on hyvä, että olen saanut koulutukseni englanniksi.

Harrastuksiini kuuluvat lukeminen ja kirjoittaminen, sekä salilla äheltäminen ja lenkkeily. Talvisin käyn aina mahdollisuuksien mukaan laskettelemassa ja lautailemassa. Minulla on myös melkein kymmenen vuoden tausta aikidossa, joskin siitä olen nyt pitänyt pari vuotta taukoa. Olisi kuitenkin hienoa aloittaa uudelleen, jos vain Tartossa siihen löytyy mahdollisuus. Näiden lisäksi olin Helsingissä asuessani mukana Hämäläis-osakunnan toiminnassa apuemännän virassa. Tar-

koituksena oli myös ruveta tuutoroimaan tämän syksyn fukseja, mutta Tarttoon pääseminen pistikin sitten suunnitelmat uusiksi.
Tulevalta vuodelta odotan luonnollisesti sitä, että saisin hyvin kiinni opiskelurytmistä ja että tämän alan opiskelu vastaisi odotuksiani. Olen aina haaveillut tästä ammatista, joten toivon, että ensimmäinen vuosi saa minut innostumaan touhusta vain enemmän. Toki toivon myös tutustuvani moniin uusiin ihmisiin. Viime vuonna fuksisyksy oli mahtava kaikkine excuineen, bileineen ja sitseineen, ja toivon tästäkin vuodesta tulevan vähintään yhtä upea!

Olen Amelia, 19v, syntynyt Helsingissä, mutta olen suomalais-amerikkalainen. Viimeisen vuoden olen asunut Senegalissa, Länsi-Afrikassa, vanhempieni kanssa. Vietin siis välivuoden siellä valmistuttuani high schoolista Virginiassa, Yhdysvalloissa. Olen asunut myös Etelä-Afrikassa viisi vuotta. Kävin Tartossa tutustumassa kouluun viime keväänä kun sain tietää että on alkamassa englanninkielinen eläinlääketieteen ohjelma. Se sopi minulle sillä kaikki kemian, bilsan, jne. teoriat ja terminologiat olivat minulle tutumpia englanniksi suomen sijaan. Pidin myös Tarton ilmapiiristä ja koulun yhteisöllisyydestä.

Afrikassa asuminen on tuonut perspektiiviä monenlaiseen: on ollut tilaisuus tutustua Afrikan villieläimiin, ja mm. metsästykseen; täällä Länsi Afrikassa taas on saattanut huomata toisenlaistakin suhtautumista eläimiin ja niiden hyvinvointiin: Dakarissa on esimerkiksi suunnaton määrä katukoiria ja -kissoja. Paremmalla puolella Dakaria näkee vuohia ja vaeltelevia nautoja. Hevoskärrit ovat myös tavallinen näky. Teini-ikäisenä sain mahdollisuuden opetella metsästyskiväärin käytön, ja metsästysretkillä opin myös Afrikan villieläinten käytöksestä, lajien tunnistamisesta, niiden jäljittämisestä, anatomiasta, ja kestävästä metsästyksestä ja sen merkityksestä Afrikassa. Lopetin metsästyksen muutettuamme Yhdysvaltoihin, mutta harrastan vielä joskus jousipyssyammuntaa. Muutenkin pidän

liikunnasta, mm. softball, tennis, hölkkäily, uiminen, ja salilla käyminen. Piirrän ja maalaan usein, sekä kädentaidoin että tietokoneavusteisesti.

Odotan innolla opintojen alkamista jotta saan laajentaa tietämystäni, sillä se on minulle todella mieluista. Minun suomenkieleni on vähän hakusessa, joten puhun enimmäkseen englantia. Kuitenkin, on kiva ajatella että saan uusia suomalaisia ystäviä. Myös kiinnostava on Viron historia ja kieli - toivon että opin hieman viroa ensimmäisen vuoden aikana.

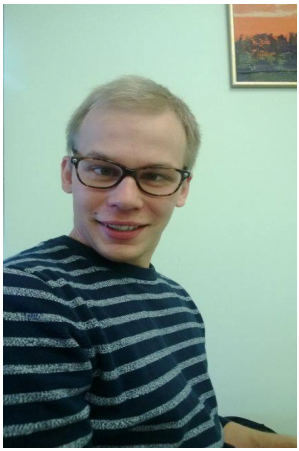

1. Olen Tuomas Soveri, 25 vuotias. Synnyin Helsingissä, mutta kävin kouluni maaseudulla Hämeenlinnan kupeessa. Viimeiset viisi vuotta olen taas asustellut Helsingissä kauppatieteellisiä opintoja suorittaessa.
2. Ajatus ulkomailla opiskelusta ja asumisesta on kiehtonut jo pitkään ja etelänaapurin eläinlääketieteelliset opinnot tuntui elämäntilanteeseen nähden loistavalta tilaisuudelta. Alan vaihto siis edessä.
3. Vapaa-aika kuluu pääasiassa musiikin, kirjojen ja urheilun parissa. Olen pienestä pitäen soittanut eri instrumentteja ja viime aikoina musiikkiharrastus on pitänyt sisällään säveltämistä ja keikkailua. Urheilua tulee harrastettua myös monipuolisesti mm. joogaa ja kamppailu-urheilua. Tosin polven tähystyksen jälkeen kesä on ollut melko staattista. :)
4. Tulevalta vuodelta odotan uusien ihmisten tapaamista, uuteen kulttuuriin tutustumista sekä ennen kaikkea kiinnostavan alan opintoja!

Olen Pihla Teppo, 22-vuotias Helsingistä. Olen opiskellut Jyväskylän yliopistossa journalistiikkaa. Opinnot siellä olivat kyllä varsin mielenkiintoisia, mutta toimittajan työ ei kuitenkaan tuntunut aivan omalta. Olen aina halun-

nut opiskella myös eläinlääkäriksi, joten ajattelin, että nyt jos koskaan on aika eläinlääkikseen hakea. Olen käynyt Tartossa nyt pari kertaa, ja kaupunki on mielestäni aivan ihana. Harrastuksiini kuuluvat kääpiösnautserini Hertta ja Emma, sekä hevoset. Odotan opiskeluvuodelta uusia tuttavuuksia ja totta kai kaikista eniten itse opintoja.

Olen Emilia Liljedahl, melkein 22-vuotias kotoisin Pietarsaaresta. Tähän asti olen opiskellut biokemiaa kaksi vuotta Turussa, mutta eläinlääkäri on aina ollut unelma-ammattini. Kun kuulin englanninkielisestä linjasta Tartossa kiinnostuin heti ja olen nyt tosi innostunut että pääsen tekemään sitä mistä olen aina haaveillut! Harrastan vähän kaikenlaista, ruoanlaittoa, ompelemista ja kitaran soittoa. Toivon että tulen viihtymään Tartossa ja saan tutustua uusiin ystäviin!

Vetcare Oy:n yritysesittely

Vetcare Oy on suomalainen, eläinlääkäreiden perustama ja omistama eläinlääkealan yritys, joka on toimittanut lääkkeitä ja vapaankaupanvalmisteita lemmikki- sekä tuotantoeläimille vuodesta 1992. Vetcare Oy:n liiketoiminnan keskeinen ja kantava syy on työskentely eläinten hyvinvoinnin puolesta.

Vetcare Oy on yksi Suomen suurimmista eläinlääkealan yrityksistä, joka kansainvälistyy nopeasti; 30 prosenttia myynnistämme tulee viennistä. Pyrimme edistämään eläinlääkealaa jatkuvalla tuotekehityksellä ja sen vuoksi investoimme 15 prosenttia liikevaihdosta omien lääke- ja hoitovalmisteiden tuotekehitykseen. Valikoimissamme on oman tutkimus- ja kehitystyömme tuloksena syntyneitä lääkkeitä, joiden kehitystyö on käynnistynyt suomalaisten eläinlääkäreiden tarpeista ja pyynnöistä.

Eläinlääkäreiden lisäksi tärkeitä asiakkaitamme ovat muut eläinterveydenhuollon ammattilaiset sekä apteekit. Eläinten omistajia palvelemme tarjoamalla tietoa eläinten terveyden ja hyvinvoinnin edistämisestä sekä sairauksista ja niiden hoidosta.

Vetcare Oy:n palveluksessa on eläinlääkäreitä ja farmasian sekä myynnin ja markkinoinnin ammattilaisia. Henkilöstömme tulkitsee ja toteuttaa asiakkaidemme toiveita, edesauttaa uusien lääkkeiden ja hoitovalmisteiden markkinoille saamista sekä kouluttaa eläinlääkäreitä ja muita eläinterveydenhuollon ammattilaisia uusista hoitomuodoista ja -vaihtoehdoista.

Tutustu paremmin yritykseemme, tarjoamiimme palveluihin sekä tapahtumiin uudistuneella sivustollamme www.vetcare.fi. Sivusto sisältää tietoa kaikille eläimistä kiinnostuneille. Koska sivusto sisältää myös tietoa, joka on lainsäädännöllä rajattu ainoastaan ammattilaisille, on tiettyjen aineistojen tarkastelemiseksi rekisteröidyttävä henkilökohtaisesti. Lisää ohjeita rekisteröitymiseen nettisivuillamme.

VETCARE OY

Vetcare – Suolet yhteistyö

Vetcare Oy on perustettu 1992 ja ensimmäinen vierailu Tartoon järjestettiin praktikkoeläinlääkäreiden kanssa jo vuonna 1993. Yhteistyötä jatkettiin ja Vetcaresta tuli ensimmäinen yritys, joka aloitti säännölliset vierailut tänne. Yrityksen edustajat nähdään Tartossa nykyään vuosittain yritys- ja tuoteesittelyiden merkeissä, ja viime vuonna vierailu aloitettiin rennommalla ohjelmanumerolla keilaillen. Kandiyhteistyöstä tällä hetkellä vastaavat lähes jokaisella Vetcaren vierailulla mukana ollut myyntipäällikkö Tero Tapaila, sekä asiantuntijaeläinlääkäri Heta Turunen.

Vetcaren yhteistyö eläinlääkäri Ben Sykesin (BSc, BVMS, MS, Diplomate ACVIM) kanssa alkoi Hyvinkään hevossairaalan perustamisen aikaan vuonna 2005, kun Sykes asui ja työskenteli Suomessa. Silloisen Vetcaren toimitusjohtaja Päivi Lehtosen mukaan Vetcare halusi varmistaa Tartossa eläinlääketiedettä opiskeleville suomalaisille mahdollisimman hyvän hevospuolen opetuksen ja yhteistyö Ben Sykesin opintojakson tiimoilta aloitettiin 2006. Taloudellisen panoksen hevosten sisätauteja käsittelevän kurssin mahdollistamiseksi antoi tuolloin Hyvinkään Hevossairaala. Sykesin myytyä osuutensa hevossairaalasta ja muutettua Australiaan, jatkui opetus Tartossa aiemman mukaan, mutta hankkeen taloudelliseksi tukijaksi tuli Vetcare. Kurssin mahdollistamisesta Sykesin opissa saamme edelleen kiittää Vetcarea. Opintojakso on paitsi kattavan teoreettisen tiedon, myös käytännön oppien kannalta ollut opiskelijoillemme mieleenpainuva ja kiitetty yhteistyön muoto.

Yhteistyömme näkyvyys ulkomaailmaan on taattu haalareissa ja jäsenlehdessä julkaistuin mainoksin. Lisäksi Vetcare on vuosittaisten vierailuidensa yhteydessä tuonut materiaalia jäsentemme käyttöön Suolten huoneeseen ja kirjastoon.

Uusimpana yhteistyön muotona Vetcare aloitti viime keväänä perinteen lahjoittaa kolmannen vuosikurssin opiskelijoillemme stetoskoopit.

Suolet ry kiittää Vetcarea yhteistyöstä ja toivoo sille jatkuvuutta tulevaisuudessakin!

Kuvassa Vetcaren edustajat Tero Tapaila ja Heta Turunen, sekä kevään 2013 VM III kurssin opiskelijat. Kuva: Pauliina Pietilä

Suolten hyväntekeväisyys Match Show keväällä 2013

Päätimme viime keväänä järjestää jokasyksyisen Match Show:mme lisäksi kevääksi hyväntekeväisyys ”mätsärin”. Mätsäri järjestettiin 18.5 kauniina, jopa helteisenä, kevätpäivänä Eesti Maaülikoolin pieneläinklinikan viereisellä nurmikentällä.

Halusimme mätsärillä tukea paikallisen löytöeläinkodin Tartu koduta loomade Varjupaikin, kotoisammin Varjupaikin, toimintaa. Tavoitteenamme oli parantaa tarhan eläinten mahdollisuuksia päästä uusiin koteihin, joten tuimme mätsärin tuotoilla Varjupaikin koirien ja kissojen sterilaatioita sekä kastraatioita.

Normaalien match show järjestelyiden lisäksi hommiin kuului tällä kertaa siis myös esim paikallisten eläinlääkäriasemien kilpailuttaminen. Kyselimme tarjouksia usealta pieneläinklinikalta ja sovimme leikkausten suorittamisesta parhaan tarjouksen tehneen klinikan kanssa. Halusimmehan saada tuotoillamme operoitua niin suuren määrän eläimiä kuin mahdollista. Yhteistyöklinikaksi valikoitui Tartolainen pieneläinklinikka Loomakliinik Animal.

Koska tällä mätsärillä halusimme auttaa paikallisia eläimiä, oli meidän mielestämme luonnollista hakea myös paikallista pääsponsoria. Ruokasponsoriksi saimmekin Dimelalta Specific:in, suuri kiitos heille tapahtumamme tukemisesta! Kiitämme myös kaikkia muita, jotka tukivat tapahtumaamme palkintolahjoituksilla.

Match Show päivänä ilma todella suosi tapahtumaamme ja paikalle ilmaantui mukava määrä porukkaa. Osallistujia oli yhteensä noin 80, ja karvakorvia oli paikalla jokaisessa koossa, iässä sekä karvanlaadussa. Uutuutena mukana oli ensimmäistä kertaa myös mies ja koira-luokka. Tämä osoittautui suureksi menestykseksi niin osallistuja- kuin yleisömäärän-säkin puolesta! Taitavasti miehet koiriaan kehässä käsittelivät, kuka omaa kuka lainattua, jotkut handlerit vanhoja kehäkettuja, toiset taas kehässä ensikertalaisina. Tämä täytyy ehdot-

tomasti järjestää myös seuraavissa mätsäreissä!

Mätsärin yhteydessä järjestimme myös pienimuotoisen hyväntekeväisyyskirppiksen. Tavarat saivat uuden elämän ja samalla saimme kerrytettyä hieman hyväntekeväisyys pottiamme.

Tarina kertoo, että ainakin yksi suloistakin suloisempi nuori koira-herra, joka kastroitiin mätsärin tuotoilla, löysi kesällä hieman sattumankaupalla itselleen kauttamme uuden emännän ja asustelee tätä nykyä onnellisesti Oulussa.. Hyväntekeväisyys projekti jatkuu vielä nyt syksyllä, kerromme lisää siitä seuraavassa lehdessä.

Aurinkoisen mätsäripäivän jälkeen paikalta poistui iloisen kirjava sakki, kun petollinen kevätaurinko oli päässyt tekemään kepposensa ihmisten ihoilla. Päivä oli kuitenkin kokonaisuudessaan oikein onnistunut. Iso kiitos siis kaikille osallistujille, järjestelyissä auttaneille sekä tukijoillemme! Yhdessä on kiva tehdä hyvää!

Anniina Salo, VM4

Missä olet nyt Hertta Pirkkalainen?

Kuka olet ja mistä tulet?
Olen Hertta Pirkkalainen, kotoisin Savon Pariisista Joroisista. Matkassa mukana kulkevat turbocockerit Tinka ja Tuli joiden kanssa harrastellaan kaikenlaista, päälajina kuitenkin metsästys.

Miksi valitsit aikoinasi Tarton?
Olen unelmoinut eläinlääkärin ammatista niin kauan kun muistan, joten pienestä pitäen luin Herriotin kirjoja, tein kaikki koulun työharjoittelut eläinlääkäreiden mukana ja usein lomilla pyörin setäni maatilalla lehmiä hoidellen.

Lukion päättyessä hain toki Suomeen eläinlääkikseen, mutta koska sisäänpääsyn hankaluus Suomeen oli tiedossa, piti tehdä varasuunnitelma. Ihan sattumalta kuulin että kaverin kaveri aikoo hakea Viroon eläinlääkikseen. Silloinen hakuprosessi ja postin toiminta eivät olleet parhaita mahdollisia, joten vaikka hakupaperit laitoin pari viikkoa ennen hakuajan päättymistä, olivat ne jostain syystä perillä vasta viimeisenä hakupäivänä (soittelin useamman kerran kaikkien tuntemalle Külli-tädille...). Kesän lopussa tuli sitten tieto etten ollut päässyt Suomeen, mutta Viron puolelle opiskelupaikka aukesi. Äitini jaksaa muistella kuinka pompin ilosta tasajalkaa ja hihkuin että nyt minusta tulee eläinlääkäri.Soitellen sotaan tuli lähdettyä, mutta en ole katunut, sillä kokemus on ollut erittäin hyvä elämänkoulu suoraan lukiosta tulleelle maalaistytölle.

Missä olet nykyään? Missä työskentelet?
Työskentelin vitosen jälkeen sekä kuntapuolella että pieneläinklinikalla jotta saisin laajempaa työkokemusta, mutta valmistuttuani jäin yliopistolle suureläinpuolen internshippiin oppimaan lisää naudoista. Tällä hetkellä työskentelen EMÜ:n suureläinklikalla eläinlääkärinä puolikkaassa virassa sekä puo-

liksi Suomessa tehden kuntahommia Savossa.

Paras muistosi Tarton ajoilta?
Hauskoja muistoja on yllin kyllin opiskeluvuosilta, niistähän saisi vaikka kirjan kirjoitettua! Ensimmäiseltä vuodelta tulee mieleen eräs kerta anatomian tentissä: Olin juuri ottanut kaksi paperiarkkia että vastaustila varmasti riittää, kun anatomian opettaja löi nyrkin pöytään, kirosi suomeksi ja karjaisi että nyt ei olla missään tuhansien metsien ja järvien maassa Suomessa joten yksi paperi saa neidille riittää.

Tarton Suomalaisen osakunnan Fraternitas Fennican kautta on tullut tutustuttua virolaiseen yliopistokulttuuriin ja mielessä on monia hauskoja iltamia. Mielenkiintoisia keskusteluja paikallisten osakuntalaisten kesken saatiin muun muassa naisten oluenjuonnista, housujen käytöstä, armeijassa olemisesta ja metsästämisestä. Veikkaanpa että useita suolinkaisia on ollut avartamassa myös virolaisten maailmankatsomusta!

Terveisiä tämän päivän suolinkaisille?
Täytyy aluksi kehaista että ainejärjestönä kehitystä on ta pahtunut aivan huimasti. Lämmin kiitos täytyy lähettää myös niille pioneeri-suolinkaisille, jotka ottivat aikoinaan meidät helmoihinsa Tarton ollessa uusi ja ihmeellinen paikka. Toivon että kaikilla suolinkaisilla säilyy tietty nöyryys omaan työhönsä ja elämäänsä, sitä kautta pystyy olemaan aivoin uusille opeille. Vaikka onkin hienoa että opiskelijat käyvät paljon harjotteluissa ulkomailla, toivon myös että jokainen tekisi edes muutaman viikon harjoittelua EMÜ:n omilla klinikoilla täällä Tartossa tutustuen koulun käytäntöihin.Viimesimpänä muttei vähäisimpänä terveisenä muistakaa nauttia Tartton vuosista!

Praksoilla nähdään!
Hertta

Lähettäjä:
Roosa Hentunen
Pepleri 4A-10
51003 Tartu
Estonia